

Dingen die moeilijk zijn te verklaren

door: P. Fuzier

“Over hem hebben wij veel te zeggen, dat ook moeilijk te verklaren is”

Hebreeën 5:11

Hebreeën opent voor ons de hemel om ons daar de uitnemende Persoon van Christus te laten zien, die op aarde kwam om het verlossingswerk te volbrengen. *“die...het kruis heeft verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht, en die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God”* (Hebr. 12:2).

Tot op dat ogenblik was de weg in het heiligdom nog niet geopenbaard. *“Maar Christus... die Zichzelf vlekkeloos aan God heeft geofferd... is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom na een eeuwige verlossing verworven te hebben... Want Christus is niet ingegaan in het met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons”* (Hebr. 9:8, 11, 14, 24).

De slachtoffers die naar de wet geofferd werden konden hen die naderden nooit volmaken. Door een offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt die geheiligd worden. We worden nu opgewekt om te naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, de harten door besprenkeling gezuiverd van het kwaad geweten en het lichaam gewassen met rein water. (Hebr. 10:1, 14, 22)

We worden daartoe opgewekt omdat we vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom en omdat we een grote Priester over het huis van God hebben (Hebr.10:19, 21).

Wie is de grote Priester over het huis van God? Dat is Hij van wie de apostel spreekt in hoofdstuk 5. Het Oude Testament stelt ons twee mannen voor, die aangesteld waren in het ambt van hogepriester: Aäron en Pinehas (Lev.8 en 9; Num.25). Aäron werd geroepen om het hogepriesterschap uit te oefenen (Hebr. 5:4) Pinehas kreeg het recht om het ambt uit te oefenen, omdat hij verzoening gedaan heeft voor de kinderen Israëls (Num. 25:10-13). Dat zijn de twee kanten, die de aandacht trekken in het hogepriesterschap van Christus. *“Zo heeft ook Christus niet Zichzelf verheerlijkt om hogepriester te worden, maar Hij die tot Hem gesproken heeft: 'U bent mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt'. Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: 'U bent priester tot in eeuwigheid naar de orde van Melchizedek'.”* (Hebr. 5:5,6). En op een andere plaats: *“Hij is het zoenoffer voor onze zonden”* (1 Joh. 2:2).

Maar wat een weg heeft Hij moeten volgen, nadat Hij de heerlijkheid heeft verlaten tot op het ogenblik, dat Hij begroet wordt door God als hogepriester naar de orde van Melchizedek. *“Hij die tijdens zijn dagen in het vlees met sterk geroep en tranen zowel gebeden als smekingen geofferd heeft aan Hem die Hem uit de dood kon verlossen (en Hij is verhoord om zijn godsvrucht), heeft, hoewel Hij Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij geleden heeft; en volmaakt geworden is Hij voor allen die Hem gehoorzamen een oorzaak van eeuwige behoudenis geworden, door God begroet als hogepriester naar de orde van Melchizedek”* (Hebr. 5:7-10).

Wat een wondermooi onderwerp heeft de apostel daar voor zijn aandacht. Hoe graag zou hij het verder willen uitleggen om de Hebreeuwse gelovigen bezig te houden met een Christus, die verheerlijkt is na te hebben geleden, een hemelse Christus! *“Over hem hebben wij veel te zeggen”* (Hebr. 5:11)

Zoals de apostel veel dingen te zeggen heeft over Hem, die door God begroet is als hogepriester naar de orde van Melchizedek, heeft God ook veel dingen aan ons mee te delen over de aanbiddelijke Persoon van Zijn geliefde Zoon. Hebben wij niet de vurige wens om dat te horen? Laat deze Persoon onze harten niet branden? Willen wij ons niet onderweg bezig houden met Hem? Wensen we niet op te groeien in de kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus? Wie zou niet bevestigend antwoorden? Maar is dat alleen met de lippen of uit de grond van onze harten?

Helaas, is het niet al te waar, voor ons, net als voor de Hebreeën dat deze dingen moeilijk zijn om te verklaren? En waarschijnlijk ook vanwege dezelfde reden: omdat we traag zijn geworden in te horen!

We zeggen graag: *“Wij hebben een dienst nodig, die ons met Christus voedt, die ons de verschillende heerlijkheden van Zijn Persoon voorstelt; die Hem voor onze ogen plaatst als de Zoon van God en Zoon des mensen; die onze harten bezig houdt met wat Hij is, als Heiland, Heer, Herder, Hogepriester en Voorspraak; die het Hoofd van het lichaam verhoogt, de Bruidegom van de Gemeente”*.

Natuurlijk, de Heilige Geest wil ons met Hem bezig houden en God heeft ons veel dingen te zeggen aan elk

van ons over deze heerlijke Persoon, die het enige Voorwerp voor ons hart zal zijn gedurende de eeuwigheid. Maar voor ons zijn deze dingen ook moeilijk te verklaren, omdat we eigenlijk bezig zijn met andere onderwerpen dan Christus. Iemand is pas echt in staat om te luisteren en geschikt om te begrijpen, als het onderwerp, dat hem wordt voorgesteld, zijn hart boeit. Als dat niet zo is, luistert men met een verstrooid oor. Zo iemand is niet in staat om de uiteenzetting te volgen.

Een onderwerp is gemakkelijker te verklaren aan een gehoor, dat er door geboeid wordt en dat wenst in te gaan in wat wordt voorgesteld. Maar het is moeilijk uit te leggen aan iemand die eigen gedachten heeft en van wie de geest ergens anders is...

Onze voorgangers waren veel beter op de hoogte dan wij, in alle waarheden omtrent de Persoon van Christus. Dat wil zeggen, in het geheel van de christelijke waarheden. Overkomt het ons niet vaak, dat wij geschriften ongelezen laten, omdat bepaalde bladzijden voor ons te diep gingen? Zij echter haalden hun voedsel er wel uit. Dezelfde waarheden, die de meesten van hen, die ons zijn voorgegaan, heel snel begrepen, zijn voor ons moeilijke kost. Zij begrepen ze sneller door het vernieuwde verstand en omdat hun hart erbij betrokken was. Onze vaders gebruikten "vaste spijs", die van volwassenen die hun plaats in Christus begrepen hebben en zich bezig houden met een hemelse Christus. Dat is voor ons in het algemeen een te verheven niveau. Wij hebben melk nodig, het voedsel voor kleine kinderen (Hebr. 5:12-14; zie ook 1 Kor. 3:1, 2).

Wij herinneren ons nog veel broeders, die de Heer tot zich heeft genomen en die waardevolle dienstkneden zijn geweest voor de Gemeente. Hun dienst is tot rijke zegen geweest voor velen. Natuurlijk, hun geschriften zijn er nog, maar ze dienen niet meer om ons te leren, te vermanen en aan te moedigen, om ons te helpen met hun raad of tussenbeide te komen met heel het gewicht van hun moreel gezag. Hoe vaak hebben we het niet betreurd, dat we vandaag de dag deze merkwaardige gaven van de vorige eeuwen niet meer hebben. Zou het voor God moeilijk zijn om er nog te geven? Zeker niet! Maar laten we niet vergeten, dat God zijn geestelijke zegeningen onthoudt, zoals Hij vroeger Israël beroofde van materiële zegeningen.

Laten we onszelf de vraag stellen: als wij deze gaven niet meer hebben – behalve hun geschreven dienst – die onze voorgangers zo hebben gewaardeerd, zou dat dan niet komen omdat wij "traag zijn geworden in het horen"? Stellen wij ook nog deze tweede vraag: zouden wij in deze tijd hun dienst waarderen? Dienst van hen die de Heer in zijn grote goedheid heeft gegeven tijdens het Reveil en in de onmiddellijke tijd daarna en een dienst waarvan wij zo weinig profiteren in hun geschriften. Deze geschreven dienst staat tot onze beschikking, God zij er voor geprezen. Maar er zijn maar weinigen die er door wensend gezegend te worden. Ja, wij zijn traag geworden in het luisteren!

De waarheden, die het dagelijks voedsel zouden moeten zijn voor onze zielen, waarheden over de Persoon van Christus. Het zijn waarheden, waarin wij weinig ingaan en waarvan we heel weinig genieten. De Heilige Geest is bezig met niets anders, dan ons voor de heerlijkheden van onze Heer en Heiland Jezus Christus voor te bereiden. Maar vaak wordt Hij bedroefd en moet Hij ons terugbrengen en dat is een verhindering voor Zijn eigenlijke dienst aan ons. Zijn dienst bij uitstek is, dat waarover de Heer tegen Zijn discipelen sprak, toen Hij zei: "*Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen.*" (Joh. 16:14).

Laten we ons verootmoedigen over onze geestelijke luiheid, terwijl we op andere gebieden vaak, veel te actief zijn. Laten we stilstaan bij het verlies dat we op die manier lijden! God heeft ons veel te zeggen over Hem, Wie we zo slecht kennen en we zouden moeten branden van verlangen om Hem beter te kennen.

Ze zijn moeilijk te verklaren, omdat wij traag zijn geworden in het horen. Men wordt traag in het luisteren als men zich laat overvallen door een geestelijke slaap, als de Persoon van Christus ophoudt alle waarde voor het hart te hebben. De Hebreëen hadden de verheerlijkte Christus in de hemel niet meer voor hun ogen, daarom schrijft de apostel hun deze brief. Hij stelt hun Christus voor aan de rechterhand van God, door Hem begroet als Hogepriester naar de orde van Melchizedek. Maar terwijl hij hun een hemelse Christus voor ogen stelt, is het voor hem toch moeilijk de dingen uit te leggen, die hij hun wilde zeggen, omdat hun blik omlaag gericht was, in plaats van naar omhoog!

Wij willen in herinnering brengen, wat een geëerde broeder, achttien jaar geleden en nu in rust, schreef aan de jongeren: ¹ "...Het veronachtzamen van dit Woord is het grote gevaar, dat jonge broeders van de huidige generatie lopen. Ik zou voor alle dingen willen, dat jonge christenen zich niet tevreden stellen met het haastig lezen van hun Bijbel alsof ze daarmee hun plicht vervulden. Dat is haast hetzelfde als de Bijbel niet lezen. Ik zou veel meer wensen, dat ze hun Bijbel gingen bestuderen met gebed en met de vurige wens, door de Heilige Geest onderwezen te worden om het te begrijpen..." Over de geschriften, die tot onze beschikking staan, voegt hij eraan toe: "...Veel van deze geschriften hebben een onvergelykbare waarde om ons op te bouwen en de Heer heeft ze u niet gegeven, opdat u er geen kennis van zou nemen of dat u ze niet zou lezen. Diegenen die ze niet lezen, blijven in het algemeen zeer onwetend over de gedachten van God. De één is schuldig lui, hij is bang voor de vereiste inspanning om zich deze geschriften eigen te maken.

¹ Wij bevelen aan: "Brieven aan jonge broeders", opgenomen in Mess.Evang. 1923 blz.5. Eveneens zouden ze moeten lezen de oproep "Aan de jongeren" in Mess.Evang. 1927 blz. 5. Zie ook: "De gezonde leer" in Mess.Evang. 1947 blz. 92

Zij verachten deze gave van God, alsof Hij ze niet gegeven had. Anderen zijn trots en menen voor zichzelf, dat ze op eigen kracht de kennis kunnen krijgen, die in deze geschriften staan. Vaak ontvangt deze trots zijn gerechte straf, in de onwetendheid waarin deze christenen zich bevinden over basis beginselen, die zeer jonge kinderen in het geloof bekend zijn...

Uw voorgangers hebben zich met deze geschriften gevoed en zijn er door bevestigd in de kennis van de waarheid, die het Woord ons voorstelt. Het Woord is de waarborg bij uitstek voor hen in de tegenwoordige boze dagen leven. Lees, bestudeer en overdenk, om ervan overtuigd te raken, de hele tweede Timotheüs brief.

Geliefde broeders, bent u voldoende bekend met de hoofdwaarheden, zonder welke het getuigenis, dat u is toevertrouwd niet zou bestaan? Voelt u het belang van deze waarheden van het begin? U bent verantwoordelijk deze te handhaven tegenover allerlei sekten in de belijdende christenheid rondom u! De Heer heeft u het voorrecht gegeven daar deel van uit te maken totdat Hij komt. Want het is het laatste getuigenis, er zal geen ander komen. Het is een ernstig feit als u er slechts in naam toe behoort want u zult dan de beloning en de zegen ervan missen. Inderdaad, het is een grote zegen, verbonden te zijn met een getuigenis, dat opgericht is voor de laatste tijden. Maar het is tegelijkertijd een grote verantwoordelijkheid, als wij het lichtzinnig behandelen. Dan kan het einde van onze loopbaan het verlies opleveren van elke beloning. Een kroon verloren, die nooit teruggevonden zal worden! Hebreeën 5:12-14 laat ons de gevolgen, van deze geestelijke luiheid, zien. Tenminste enkele daarvan:

Onze ontwikkeling wordt belemmerd en terwijl we gezien de tijd leraren behoorden te zijn, zijn we geworden als zij die melk nodig hebben. Vast voedsel is te verheven voor ons, het is alleen voor volwassenen. Dat wil zeggen voor hen, die begrepen en verwerkelt hebben, hun plaats in Christus in de hemelse gewesten. Die door het geloof in de hemel zijn ingegaan, er wonen en genieten van Christus "de grote Hogepriester over het huis van God". Aan hen zijn de dingen betreffende de Persoon van Christus en de waarheden, die uit de kennis van Christus voortkomen (in feite, zijn het al de waarheden van het christendom) niet moeilijk te verklaren, omdat Christus het voorwerp van hun hart is! Zij hongeren en dorsten naar Hem! Zij zijn niet traag om te horen. Zij worden niet moe om naar Hem luisteren!

"De volwassenen, die door de gewoonte hun zinnen geoefend hebben om zowel het goede als het kwade te onderscheiden" (14). Zouden we ons niet moeten verootmoedigen omdat wij zo weinig onderscheidingsvermogen hebben? Vandaag de dag is het heel moeilijk om het christendom te beleven in een wereld, die rijp is voor het oordeel en te midden van een christenheid die gekenmerkt wordt door lauwheid,

onverschilligheid en godsvrucht zonder enige kracht. We hebben onderscheidingsvermogen nodig om trouw te zijn en om te handelen naar de gedachten van God. Helaas hebben we er zo weinig van! Wij zien dikwijls geen kans om de schone schijn eraf te pellen en de werkelijkheid eronder te zien. We noemen soms "goed", wat we toch beslist zouden hebben verworpen, als wij de zinnen geoefend hadden om zowel het goede als het kwade te onderscheiden.

Dit gebrek aan onderscheidingsvermogen is het gevolg van onze geestelijke traagheid, laten we het maar niet ontkennen! Onze harten zijn dikwijls bezig met andere dingen, dan Christus. Daarom luisteren we vaak afwezig naar de dingen, die Hem betreffen. We hebben tot nu toe vooral de schriftelijke dienst bekeken, maar is het niet hetzelfde met de mondelinge dienst? Ezechiël 33:30-32 is ook op ons van toepassing: "...de een spreekt met den ander, een iegelijk met zijn broeder, zeggende: Komt toch en hoort, wat het woord zij, dat van den HEERE voortkomt. En zij komen tot u, gelijk het volk pleegt te komen, en zitten voor uw aangezicht [als] Mijn volk, en horen uw woorden, maar zij doen ze niet; want zij maken liefkozingeren met hun mond, [maar] hun hart wandelt hun gierigheid na. En ziet, gij zijt hun als een lied der minnen, [als] een, die schoon van stem is, of die wel speelt; daarom horen zij uw woorden, maar zij doen ze niet". Wie traag is in het horen is "een vergeetachtig hoorder" en niet "een dader van het werk" (Jak. 1:25).

God heeft ons veel te zeggen over Zijn Zoon. Zijn Woord staat er vol van. Maar die dingen zijn moeilijk te verklaren voor hen die traag zijn in het horen. Zodat we maar heel zwakjes ingaan in de kennis van de heerlijke dingen, die Christus betreffen. Wij verwerkelt maar in geringe mate onze plaats in Hem en met Hem. Wij blijven, in plaats van op te groeien en te ontwikkelen, bij het kindervoedsel, bij de allereerste waarheden van het christendom. Daarom hebben wij niet veel geestelijk onderscheidingsvermogen en juist dat hebben wij nodig om trouw te wandelen in deze wereld, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk.

Die dienst wordt uitgeoefend "om de heiligen te volmaken, tot het werk van de bediening, tot de opbouw van het lichaam van Christus; totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de volgroei van de volheid van Christus, opdat wij niet meer onmondigen zijn, heen en weer bewogen en rondgedreven door elke wind van de leer, door bedriegerij van de mensen, door hun sluwheid om door listen te doen dwalen, maar terwijl wij de waarheid vasthouden in liefde, in alles opgroeien tot Hem die het hoofd is, Christus" (Ef. 4:12-15).

Christus "is neergedaald naar de lagere delen van de aarde". "Hij die is neergedaald, is ook Degene die is opgevaren boven alle hemelen, opdat Hij alles zou vervullen". En "opgevaren naar de hoge heeft Hij de gevangenschap gevangen genomen en heeft de mensen

gaven gegeven” (Ef. 4:8-11). Deze gaven worden ons in andere teksten voorgesteld als gaven die van God komen (Rom. 12), of door Christus gegeven (Ef. 4), of door de Geest meegedeeld (1 Kor. 12), zij openbaren altijd de werking van de Geest als zij worden uitgeoefend in gepaste afhankelijkheid. De Heilige Geest werkt dus om de gevolgen voort te brengen, waarover de apostel spreekt in de tekst uit Efeze 4: 12-15. Hij wil ons opvoeden zodat wij groeien en volwassen worden in plaats kind te blijven.

De Heer heeft Zijn discipelen, voordat Hij hen verliet, de komst van de Heilige Geest aangekondigd op aarde als Goddelijk Persoon. Die andere Trooster, die komen zou om bij hen te blijven en in hen (Joh. 14:16, 17, 25, 26; 15:26). Hij heeft hun verteld wat Zijn werking zou zijn ten opzichte van de wereld en ten gunste van de heiligen (Joh. 16:7-15). En Hij voegt er aan toe: *“Nog veel heb Ik u te zeggen, maar u kunt het nu niet dragen”* (12). De Heilige Geest was nog niet op aarde, bij hen en in hen, om hen deze dingen te laten begrijpen (13). Het feit, dat de Heer hun niet alles kon vertellen, wat Hij hun te zeggen had, was dus niet het gevolg van hun geestelijke toestand. Terwijl, toen de apostel de brief aan de Hebreëen schreef, de Heilige Geest er wel was om hen in de hele waarheid te leiden

om de dingen uit Christus te nemen en die hun te verkondigen. Als de apostel, die veel dingen over Christus te zeggen had, verhinderd werd door de moeilijkheden die hij ondervond om ze hun uit te leggen, kwam dit wel door hun geestelijke toestand. De werking van de Heilige Geest in hen werd gehinderd omdat ze traag waren geworden in het horen.

Wij hebben geprobeerd te belichten, de voornaamste oorzaken van onze zwakheid, van ons gebrek aan geestelijke openbaring en van de gebreken, die er het gevolg van zijn. Wij menen vaak ons te kunnen verontschuldigen door te zeggen dat we het niet wisten, maar wij vergeten dat het een schuldige onwetendheid is en daarom niet te verontschuldigen!

Dat God in onze harten mag werken, opdat Christus ons enig Voorwerp wordt. Dan zullen onze oren altijd open zijn en wij zullen nooit traag zijn in het horen. Dan krijgen we het geestelijke onderscheidingsvermogen dat nodig is om in alle omstandigheden te handelen naar de gedachte van God, om het goede te doen en het kwade na te laten. Dat wij het ook mogen zeggen: *“Geef dan Uw knecht een verstandig hart, ...verstandelijk onderscheidende tussen goed en kwaad (1 Kon. 3:9).*

Oorsprong: *Le Messenger Evangélique* 1951-197

Titel: *Des choses difficiles à expliquer*